

[Elsa-Merete Ross.]

lige fremsættelse sagde den daværende justitsminister, hr. K. Axel Nielsen, at han ligesom straffelovrådets flertal ikke ville lægge skjul på, at der kunne være tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at give forskellige regler for skrifter og billeder. Jeg hørte i udvalget til dem, der mente, at forbuddet mod pornografiske billeder burde ophæves, men under den forudsætning, at sådanne billeder ikke måtte udstilles og kun forhandles meget diskret, så folk, der ikke ønskede at blive udsat for dem, kunne gå i fred forbi butikker og kiosker uden at se sådanne billeder udstillet. Jeg henviste til, at denne side af sagen kunne klares gennem politivedtægten, og at man yderligere kunne gøre brug af § 232. Da det netop er det, man har gjort ved det foreliggende lovforslag, kan vi fra mit partis side kun være tilfredse med det.

Ved at frigive pornografiske bøger og derved undgå de retssager, der faktisk kom til at virke som en reklame for mange af disse bøger, håbede man på en aftagende interesse for dem. Det viser sig nu også, at markedet for pornografiske bøger er blevet ringere efter forbuddets ophævelse. Ved at frigive billedpornoen håber vi at kunne medvirke til, at publikums interesse for disse nu forbudte billeder ligeledes vil blive mindre. Jeg vil gerne minde om, at sagkyndige — læger, pædagoger, psykologer og sociologer — i straffelovrådets betænkning udtaler, at de ikke ud fra deres erfaringer eller fra deres faglitteratur kan påvise skadevirkninger, hverken ved læsning eller beskuelse af pornografi. Både retslægerrådet og de udspurgte pædagoger fremhæver, at det er deres opfattelse, at det klientel, der anskaffer sig utugtige billeder og film, i overvejende grad består af midaldrende og ældre mænd, som ad denne vej søger seksuel stimulans. For børn og ganske unge har det ingen interesse. Ud fra denne opfattelse kunne man altså helt ophæve § 234. I lovforslaget har man dog bibeholdt forbuddet mod at sælge utugtige billeder eller genstande til personer under 16 år. Angående salg af pornografiske bøger opretholdt man ikke en beskyttelsesregel for unge og anførte som argument, at de unges interesse i at se de specielt for dem forbudte bøger m.v. måske

netop ville øges gennem forbuddet. Det samme argument måtte også kunne anføres med hensyn til billeder. Men da jeg har hørt flere udtrykke ønske om at bibeholde denne beskyttelsesregel og forbyde salg af pornografiske billeder til unge under 16 år, finder jeg det rimeligt at bibeholde denne del af § 234. Når man har fastsat aldersgrænsen til 16 år, er det i naturlig konsekvens af forslaget om en 16 års grænse i lovforslaget om filmcensur.

Det tiltaler mig, at vi igennem det foreliggende lovforslag på endnu et område giver den enkelte større frihed til at tilrettelægge sit eget liv, så han selv har ansvar for det. Samtidig gøres der en indsats for at befri andre mennesker for synet af pornografiske billeder gennem vinduesudstillinger. Det gøres mere effektivt gennem politivedtægten end gennem § 234. Ministeren siger, at der skal gøres en virkelig indsats fra politiets side for at få disse bestemmelser overholdt. Det er dog en forudsætning for at få gennemført hensigten med loven, at kommunalbestyrelserne overalt i landet snarest gør et arbejde for at få gennemført nye politivedtægter med den i september 1968 af justitsministeren udsendte nye normalpolitivedtægt som forbillede. Da vi yderligere gennem § 232 kan straffe den, der pånøder en anden synet af utugtige billeder og derved krænker hans blufærdighed, mener jeg, at vi har et tilstrækkeligt værn for de mennesker, som pornografi byder imod.

Angående biografer, der eventuelt skulle hengive sig for meget til underlødige pornofilm, skal jeg henvisse til ministerens fremsættelsestale, som vi kan tilslutte os.

På det radikale venstres vegne kan jeg tilslige hurtigt og velvillig behandling.

Poul Dam: Jeg skal undlade at gentage, hvad jeg har sagt om dette emne ved forskellige tidligere lejligheder. Jeg havde lejlighed til at fremsætte mine principielle synspunkter den 11. april 1967 som vistnok den første her i tinget. Jeg glæder mig meget over, at det lovforslag, ministeren nu har fremsat, svarer til grundtankerne i de synspunkter, jeg dengang fremsatte, og ikke til det, den daværende konservative ordfører mente. Vi kan anbefale principperne og må se nærmere på detaljerne i udvalget.